

Fadern enligt Yeshua

På Jesu tid hade människor i gemen inte en autentisk uppfattning av Gud, om vi får tro på den kritik Jesus -- Yeshua -- riktar emot den. Vi kan läsa Johannes evangelium som den främsta läroboken i detta. Man tänker sig en Gud som är som en större människa, som belönar och straffar, som önskar vissa beteenden hos människor och hatar andra. Jesus talar om en Fader som han och vi är förenade med i tron. Det är en helt annan Gud. Eller hur?

Han kritiserar främst teologer och skriftlärda men också indirekt alla som har samma inställning till Gud. Han kallar till att börja med Gud för "sin Fader" och vill att vi gör detsamma, kallar honom "Vår Fader".

Folk i gemen tillber en gud de inte känner till, säger han till den samariska kvinnan i Joh. 4 och det gäller även judarna. Gud är inte en stor människoliknande varelse, han är Ande. Och när man tillber honom sker det i vårt inre, inte i någon form av yttre tillbedjan.

Fadern är vi själva och någon som verkar just i denna stund i oss själva, menar Yeshua. Av oss själva kan vi ingenting göra. Fadern äger liv och därför äger vi liv. Det är en levande enhet, Fadern

och vi själva. Det är den Guds bild vi får av Yeshua. Ännu i våra dagar är det många som inte alls kan ta till sig denna bild.

För de flesta handlar Gud om vad vi ska göra för att bli gillade. Det är den gamla gudsuppfattningen som Yeshua avvisar. Om vi vet att Fadern är ett med oss ställer vi inte den frågan ens. Vi tror istället. Vi tror på att Yeshua är den som Fadern sänt och att vi är ett med Fadern såsom Yeshua är det.

Denna sorts tro är levande bröd, inte en moralisk insikt i hur vi bör leva. Att vara otörstig (Joh. 6:35) är effekten av rätt tro. Vi är stilla och mätta på det viktiga, själva livet i Fadern. På ett sätt är detta inte längre religion eller yttre kyrka. Det är istället ande och liv. Och gåva. När vi tar emot istället för agerar enligt en tänkt moral, en lag, kan vi bli otörstiga i Anden.

Vi lever inte av oss själva, vi lever av Fadern i varje stund. Det är den Gud Yeshua vill ge oss. Om vi gör Gud till något på avstånd känner vi inte Fadern -- och då känner vi inte heller Yeshua. Gud är alltid den som sänder oss, som lever oss, som är Anden i oss, den livgivande kraften.

Att leva sant är att leva med Gud som Fader, säger Yeshua (Joh. 8:47) När vi lever så hör vi Guds ord -- som inte är någon skrift eller någon predikan i någon kyrka. Guds ord är liv i oss genom att vi är ett med Fadern. Vi blir alla förhårligade genom vår Fader och därför blir vi törstade så att vi inte söker utanför oss efter livets vatten.

Detta förhårligande är tidlöst. Vi har alltid varit i Fadern. Före all tid har vi varit i den livgivande Fadern, säger Yeshua. Folk kommer alltid att ogilla detta om vi talar om det högt. De kommer att tänka: "Vem tror han att han är?" Och vi kommer att betraktas som besatta. I en mening är vi besatta -- Fadern besitter oss !

Det handlar alltså inte om att tro på Gud i allmän mening utan att veta vem Fadern är i oss. Om vi tror på en yttre Gud söker vi fåfängt men om vi känner Gud som vår enhet i Fadern, förhårligas vi. Det är en lycka och en tacksamhet, en nöjdhet och att vara otörstig. Många har gjort törst och sökande till religiösa dygder. Men Fadern ger oss förhårligande och otörst för Han är det levande vattnet i oss.

Att vi är sända av Fadern gör att vi alltid har ett budskap. Men om vi proklamerar detta får vi folk på oss. Yeshuas öde visar oss hur det går till. Även en präst idag skulle få människors ogillande om han proklamerade enheten med Fadern och det omedelbara livgivandet inom oss. Han skulle te sig ovetting och överdriven och i grunden förvirrad, även om vår tid tolererar detta. Och teologerna skulle också ogilla detta tolkande av evangelierna. Det skulle innebära att vi är rena i Fadern och alla vet att vi är syndare, födda syndare och fortsatt syndare. Det skulle inte stämma med att vi har Fadern som livgivare inom oss.

Men detta är Yeshuas undervisning till oss. Att tro är att vara ett med Fadern, vara sända av Fadern, leva i Fadern. Yeshua beskriver sig som grunden till detta sätt att leva med Gud. Vi är gudar säger Yeshua, men teologer och folk kommer att säga att vi förgudar oss själva, att vi är beesatta. Att vara Guds barn är att vara i Fadern, ett med Fadern, sända av Fadern. Att komma till tro på Kristus är att se detta i sitt eget liv.

Om vi tjänar Yeshua och följer honom kommer Fadern att ära oss, säger Yeshua själv. Det betyder att förhårliga oss, Fadern förhårligar oss genom att vara ett med oss. Yeshua talar inte om att gå till kyrkor och tempel och ära något utanför oss, ett teologiskt objekt eller flera. Att tjäna är att följa är att förhårligas enligt Yeshua. Och i centrum är Fadern, levande i oss, sändande oss.

Liksom några judar kom till tro men inte vågade öppet bekänna detta, eftersom de skulle bli uteslutna ur synagoga, kan inte nutidens kristna bekänna detta utan att bli uteslutna eller ogillade av samtliga synliga kyrkor och församlingar. Visserligen skulle många säga: tok ! Eller skratta åt

din inställning till Fadern. Men i princip samma förhållande gäller som på Yeshuas tid. Religion och att vara ett med Fadern går inte ihop.

Ibland ser vi hur Jesus-entusiaster ropar hans namn och är glada. Det är fint men Han själva säger: "Den som tror på mig, han tror inte på mig utan på honom som har sänt mig". Det är Fadern. När vi är troende såsom följare av Yeshua är det Faderns liv i oss vi känner, inte en extern Jesus eller ens "bara Jesus och inget annat" som en del moderna amerikanska kyrkor säger. De gör samma sak som de gamla judarna, de har en gud på distans. De kan ropa Gal. 2:20 men har ändå Jesus på distans.

Vi är alla olika när Fadern lever i oss, för i Faderns hus finns många rum (Joh. 14:2). Det är inte främst en annan plats i himlen han talar om utan att mångfalden finns inom Faderns enhet. Vi är alla ett i Gud och vår mångfald är verklig i denna kärleksfulla enhet som Faderns liv skapar inom oss. Yeshua är platsberedaren. Genom att visa oss Fadern så att vi finner och känner Gud på rätt sätt, ger han oss plats i Faderns hus.

Vi kanske kan säga att alla som vill vara kristna säger som Filippus: "Herre visa oss Fadern..." och att all kyrkoverksamhet är en sorts verksamhet, delvis falsk, som formar denna uppmaning. Men Yeshua menar att vi ställer frågan fel. Filippus tror att Fadern är något annat. Men Yeshua pekar på sig själv och på oss alla: här är Fadern. Vi lever inte av oss själva, vi talar inte av oss själv. Det är Fadern som sänder allttill oss, även sänder oss själva som en enhet med honom. Därför blir Gud förhårligad när vi ber i Yeshuas namn. Hur ber man då? En munk sa till mig: när du andas in, säg "Inandning Yeshua !" och när du andas ut säg: "Utandning Yeshua !" Så enkelt kan det vara.

Sanningens ande är i oss när vi känner Fadern. Egentligen tillber vi inte Helig Ande, som kyrkan senare bestämde, utan vi har i Fadern sanningens ande, en livgivare och en hjälpare. Den hjälper oss endast när vi väljer enheten med Fadern före världens oro och världens religiösa bestyr med en gud på distans, vare sig vi kallar det kristen tro eller inte.

Hos den som är i Fadern finns sanningens ande kvar. Yeshua dör på korset men han kommer till oss i denna sanningens ande, säger han (Joh. 14:18) Yeshua lever i den liksom vi lever i den och aldrig dör. Enheten med Fadern är denna sanning, en livgivande sanning. Att tro är att dagligen och stundligen ta emot denna livgivare.

Fadern är större än Yeshua, säger han och vi inser att Fadern alltid är störst. Yeshua förkunnar och är detta största. Därför måste han säga: Fadern är större än jag. Muhammed övertog denna tanke och vi hör deet ibland: allahuwakbar -- Gud är större. Det är en fin sanning men vi lever den bara i enheten med Fadern, som sända av Fadern.

Kärlek till Fadern är det yppersta och består i tron att vi är i Fadern och ett med honom. Därför är vi i en mening också "besatta" på ett positivt och sant sätt. Världens olika härskare -- pengar, njutning, kontroll, social status -- har ingen makt över den som älskar Fadern och lever i Fadern.

Vi förhårligas och Fadern förhårligas i en enda process -- ungefär som en vinodlare och hans vinstock med alla grenar som bär frukt i Joh. 15 första stycket. Det är en utmärkt bild för enhet. Det är inte en bild för moral eller religion eller kyrka. Det är växande enhet, levande enhet, fruktbärande enhet. Det handlar om Faderns förhårligande i oss, vilket är kärleken i sig.

Många religiösa tror att det handlar om mission när Yeshua säger: "...gå ut i världen och bära frukt, frukt som består..." (Joh. 15:16) men den frukten består inte som skapas vid missionstationerna. Det är goda liv och bra insatser, ibland otroligt heroiska, men det skapar inte den frukt som består. I världen består ingenting. Det handlar inte om världen. Det handlar om Faderns förhårligande när vi är i honom, när vi lever av Fadern. I Luk. 4:25-29 beskriver Yeshua hur det inte handlar om antalet läkta människor eller regn i torrtider eller mat i hungertider. Det handlar om vem Fadern är i oss. Detta budskap gillar inte världen eller religionen eller praktiska människor.

Att lära känna Fadern och därmed Yeshua tycks alltså vara själva hjärtat i det kristna evangeliet. Sanningens ande förhårligar oss och vi förhårligas i Fadern. Bara om detta är centrum kan bönens glädje bli fullkomlig, som Yeshua säger i Joh. 16:24. Mycket bedjande i den yttre kyrkan är oftast endast tröttande, för man känner inte Gud. Man känner inte enhet med den älskande Fadern.